osnovne škole na Lučcu (1963) i Skalicama (1971), stambeno-poslovna zgrada u Ul. I. Gundulića (1966), Centar za odgoj i obrazovanje »J. Bonači« (1973), dječji vrtić »Marjan« (1975), osnovna škola Kman i stu-»Visoka« (1985) — sve u Splitu. J. M. M.

GROŽNJAN, srednjovj. utvrđeni gradić na uzvisini iznad Mirne, JI od Buja. Prvi se put spominje 1103. Srednjovjekovni je kaštel do 1358. u posjedu akvilejskoga patrijarha, odn. njegovih vazala. Otada do 1394. dolazi pod upravu Venecije i postaje sjedištem S dijela njezina teritorija u Istri. Od spomenika su se sačuvali dijelovi fortifikacijskoga sustava: glavna gradska vrata na I strani (XV-XVI. st.), koja su nekoć imala pokretni most, i dio bedema koji su u dva navrata (1360. i 1367) obnavljani. Na gradskim su vratima uzidane ploče s natpisima i grbovima venec. načelnika koji su upravljali gradom. Uz vrata se s unutrašnje strane nalazi renesansna loža iz 1587, iznad koje je nekad bilo spremište za žito (fontik). Na glavnom je trgu barokna župna crkva Sv. Marije, Sv. Vida i Modesta iz 1770, sagrađena na mjestu starije građevine (spominje se već u XIV. st.). Odijeljeni zvonik je iz XVII. st. U crkvi su vrijedne barokne korske klupe, ulje na platnu iz XVII. st. s prikazom Sv. Petra od Alcantare i mramorni kasnobarokni oltari. Od crkv. pribora posebno je vrijedan ostenzorij (1612). Od profane su arhitekture djelomično sačuvane zgrade — XV. do XVIII. st. Ispred gradskih vrata nalazi se kapela Sv. Kuzme i Damjana s lopicom, sagrađena 1554, a 1834. pregrađena; zidne slike u crkvi izradio je I. Lovrenčić. U podnožju grada na rijeci Mirni, na mjestu zvanom Bastia, sačuvala se mala barokna crkva Majke Božje od milosti.

LIT.: Inventario degli oggetti d'arte d'Italia, V. Provincia di Pola, Roma 1935. Horvat - Matejčić - Prijatelj, Barok. - J. Meder, Orgulje u Hrvatskoj, Zagreb 1992. Ma. Š.

GRUATO, Marko, graditelj iz Venecije (XV. st.). Zajedno s Trogiraninom N. Račićem presvodio je križno-rebrastim svodovima glavni brod trogirske katedrale (1431-36). Njihovo je djelo i gotička kapela Sv. Jerolima (kapela Andreis) sa sjev. strane katedrale (1438 – 46).

LIT.: C. Fisković, Poliptih Blaža Jurjeva u trogirskoj katedrali, Prilozi - Dalmacija, 1962, str. 116 - 120.

GRUBAČEVIĆ, Radonja, klesar (u XV. st.), djelovao u Dubrovniku. U više navrata radio na Kneževu dvoru. God. 1439. obvezao se s R. Bogosalićem isklesati vijence koji spajaju šest arkada na pročelju te palače. Sljedeće godine kleše stupove i kapitele na prvome katu dvorišta a s Đ. Utišenovićem lukove i vijence. God. 1464. ponovno s Bogosalićem kleše dvoja vrata s reljefnim ukrasima, a 1444. s D. Utišenovićem arhit. ukrasne dijelove za gradski zvonik; sljedeće godine radi vrata i trifore za kuće I. Crijevića, 1448. kleše vrata, prozore i kamene ormare za palaču Stjepana Nenkovića. God. 1449. obvezuje se s ostalim klesarima isklesati dijelove kamenoga mosta i ograde pred vratima od Ploča; 1456. radi sa suradnicima arkade u dominikanskome samostanu, a 1466. izrađuje arhitektonske ukrasne dijelove za gotičko-renesansnu crkvu Sv. Sebastijana u Dubrovniku. Radio je u prelaznom gotičko-renesansnom slogu, vidljivom poglavito na triforama klaustra dominikanskoga samostana, inače rađenim po zamisli Masa di Bartolomeo iz Firenze.

LIT.: C. Fisković, Naši graditelji i kipari XV i XVI stoljeća u Dubrovniku, Zagreb 1947. – Isti, Dokumenti o radu graditelja i klesara XV-XVI stoljeća u Dubrovniku, Split 1947, str.

GRUBANIĆ, Ivan, klesar (XV. st.); rodom iz Trogira. Spominje se 1487. pod značajnim naslovom »lapicida Serenissimi Regis de monte Budense«, s grupom dalm. majstora (Luka Festa iz Splita, Frano Radov i Juraj Librari iz Zadra, Mihajlo Puhera iz Hvara i Marin s Brača), koju je kralj Matija Korvin okupio u Budimu.

LIT.: C. Fisković, Umjetničke veze Mađarske i Dalmacije u srednjem vijeku, Mogućnosti, 1965, 4-5.

GRUBEŠIĆ, Vladimir, arhitekt (Mrzle Vodice u Gorskom kotaru, 19. IV. 1942). Arhitekturu završava 1965 (V. Turina) u Zagrebu. God. 1968-77. radi u projektnom birou »Plan« u Rijeci, a od 1977. projektant je u Građevno-projektnom zavodu u Rijeci. Autor je osnovne škole u Viškovu (1970), Srednjoškolskog centra »A. Barac« u Crikvenici (1972), i dječjeg vrtića u Bujama (1974). G. pretežno gradi u osjetljivu urbanom središtu Rijeke jasnom, individualnom i prepoznatljivom arhitekturom, koju shvaća urbanističkim zadatkom u ukupnosti stvaralačkoga izraza. (U Starom

su mu izvedeni projekti: poslovni objekt DOZ-a u Šibeniku (1959), gradu izvodi poslovne zgrade »Jadroagent «1977—84; »Delta «1983—84; »Jadrošped« 1987; na obali zgradu »Croatia Line« 1988-92; dograđuje Povijesni arhiv, 1981; poslovne zgrade »Brodomaterijala«, 1986. i »Croatia osiguranja«). Projektirao je interijere za općinske zgrade u Rijeci dentski dom na Spinutu (1976) te osnovne škole »Pujanke« (1983) i (1985) i Missuratiju u Libiji (1983), poslovnice banaka u Rijeci, Poreču i Opatiji; ljekarnice u Rijeci, Mošćeničkoj Dragi i Baškoj. Sudjelovao je na natječajima za krematorij u Rijeci (1978, otkup), interpolacije u pov. jezgri Dubrovnika, Korzo u Rijeci, Pustijernu u Dubrovniku (1988, II. nagrada) te za Trg Petra Preradovića i Varšavsku ulicu u Zagrebu (1990, otkup).

> GRUDEN, Nela, slikarica (Zagreb, 25. III. 1947). Završila Akademiju u Zagrebu 1969 (M. Stančić). Slika nadrealistične kompozicije ispunjene lirskim motivima, nabita i tamna kolorita s reminiscencijama na Vermeera (Interier, 1987; Pretvaranje grada, 1988).

LIT.: F. Vukić, Nela Gruden (katalog), Zagreb 1989.

GRUEBER, Blaž, slikar (? - Varaždin, 6. I. 1753). Najistaknutiji varaždinski slikar prve pol. XVIII. st. Iluzionističkim zidnim slikarijama ukrašava 1727. svod sakristije bivše isusovačke crkve, iste godine slika oltarnu sliku Sv. Filip u crkvi Sv. Fabijana i Sebastijana, a 1737. oltarnu sliku Marija kraljica neba u crkvi Sv. Vida. God. 1741 – 45. pozlaćuje i polikromira propovjedaonicu u crkvi Sv. Florijana, sve u Varaždinu. Za crkvu Sv. Jurja na Bregu u Lopatincu (Međimurje) naslikao je oltarnu sliku Marija Lauretanska (1732).

LIT.: I. Lentić-Kugli, Blasius Grueber, pictor Varasdinensis, Vijesti MK, 1970, 1-2. I. L. K.

GRUJIĆ, Nada, povjesničarka umjetnosti (Zagreb, 5. III. 1938). Diplomirala 1963. na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, gdje je i doktorirala 1980. s temom Ladanjska arhitektura dubrovačkog područja. Radila je u Institutu za povijest umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu (Povijest naselja) 1963-91, potom profesorica Filozofskoga fakulteta u Zagrebu. Istražuje stambenu arhitekturu poglavito XV. i XVI. stoljeća.

BIBL.: Ljetnikovac Lodovica Beccadellija na Šipanu, Peristil, 1969-70, 12-13; Metode istraživanja starih urbanih aglomeracija, Radovi IPU, 1972, 1; Prostori dubrovačke ladanjske arhitekture, Rad JAZU, 1982, 399; Dubrovnik - Pustijerna, Radovi IPU, 1986, 10; Reprezentativna stambena arhitektura, u katalogu: Zlatno doba Dubrovnika, Zagreb 1987; Ljetnikovac Klementa Gučetića u Rijeci dubrovačkoj – podloga, zamisao, izvedba, Radovi IPU, 1988, 11; Ljetnikovac Vice Stjepovića-Skočibuhe kod Tri crkve u Dubrovniku - ishodište arhitektonskog tipa, Radovi IPU, 1988-89, 12-13; Ladanjsko-gospodarska arhitektura 15. i 16. stoljeća na otoku Šipanu, Zbornik Dubrovačkog primorja i otoka, II, Dubrovnik 1989; Pretpostavke za obnovu dubrovačkih ljetnikovaca, u zborniku: Obnova Dubrovnika, Dubrovnik 1989, str. 346-363; Vrtna arhitektura ljetnikovca Bozdari-Škaprlenda u Rijeci dubrovačkoj, Vrtna umjetnost na tlu Jugoslavije, II, Zagreb 1990; Četiri doba jednog ljetnikovca - »Džonovina« u Rijeci dubrovačkoj, Prilozi - Dalmacija, 1991; Ladanjska arhitek-

GROŽNJAN

